

Nr. 5 September/Oktober 1992 – 3. årgang

AKTIV

PENSJONSTID

Onsrudtreff samlet rekordstor forsamling på gamle tomter.

Mange fakta gjorde Onsrud-treffet søndag den 6. september til høstens store begivenhet for adventister i Norge. For det første opprant dagen med strålende høstsol fra klar himmel. I en ellers regnvåt høst var dagen nærmest perfekt for de mange som fra alle kanter av landet satte kurs for et minnerikt samvær på «gamle» Onsrud.

I pensjonistforeningens styre her-

sket det til å begynne med frykt for arrangementet. Onsrudelever begynner å bli eldre. Ikke mindre enn 40 år er passert siden Onsrud lukket sine dører, og de som kom til forrige stevner er blitt ti år eldre! Ville høy alder hindre mange i å komme?

Vi var noe beroliget noen få dager før stevnet da 50-60 deltakere hadde meldt seg. Vi kunne da regne med å

fylle vår «gamle» spisesal. Men så steg antall innmeldinger til 100, så til 150, og i siste øyeblikk til 250! Men det kom 300! Alle ble imidlertid ønsket velkommen, og planer endret slik at alt gikk knirkefritt.

Til første møtet pakket vi kinosalen smekkefull, og flere måtte stå. Til ettermiddagsmøtet satte vi stolene sammen, fikk inn ekstra stolrekker, og alle fikk sitteplass. Til to måltider fyltes militærets flotte kantine til siste plass, og ekstra bord måtte dekkes i forgangen.

Sjefen for Onsrud Garnison, som stedet nå heter, oberst Tryggve Tellefsen, deltok i åpningen. Med en hjertelig velkomst innbød han alle til å gjenopplive Onsrudminner i sine egne elevrom, og stilte ellers nye lokaliteter til disposisjon. Han fortalte også om de fredsbevarende styrker fra Onsrud

leir som nå under FN bevarer liv i det tidligere Jugoslavia, Israel og Libanon, og i Irak/Kuwait området.

Under stevnet opplevde vi hvordan obersten på alle måter gjorde sitt ytterste for at alt skulle lykkes. Nevnte vi lysbilder, kom leirens lysbildeapparat på plass. Antydte vi at en plattform til talerstolen ville være nyttig, sørget soldater for at den ble laget. Når ekstra hjelp på kjøkkenet måtte til, ble det ordnet. Spiseredskap, duker og alt nødvendig til spisesalen var heller ikke noe problem. Den vennlighet og hjelpsomhet som leiren viste i utallige store og små ting, satte vi umåtelig stor pris på !

Som et minne og en takk for oss

Bildene under viser de fleste av de 300 deltakerne som fikk plass i forsvarers kantine ved to gode måltider. TVS elevene gjorde en flott innsats med serveringen.

overrakte Per Bøhmer og Jakob Rask Arnesen et større foto av Onsrud slik det en gang var. Originalen var tatt av fotograf Normann Haug fra Molde. Likeså presenterte de et album med fotos fra skolelivet, og en tredve-siders tekst om gårdens eldgamle historie. En gave som oberst Tellefsen uttrykte sin store takknemlighet for.

I gjesteboken for stevnet skrev han: «Jeg ønsker dere alle elever fra Onsrud Misjonsskole vel møtt på gamle og minnerike tomter. Vi fra Forsvaret har forsøkt å føre historien om Onsrud videre. Hjertelig takk for de gaver og den innsats dere har gjort for å vise oss hva som foregikk i de 30 år dere drev skolen her. Takk også for det solide fundament og de visjoner dere har i deres menighetsvirke. Velkommen tilbake!» Hilsen, Tryggve Tellefsen, sjef Akershus Forsvarsdistrikt.»

Tyrifjord Videregående Skole, ved Rolf Beckhaug, som var bestyrer gjennom en rekke år, gjorde en betydelig innsats. Den deilige middagen som kjøkkensjefen, Eva Hernehult og kokken, Roald Hofseth og deres medhjelpere laget på Tyrifjord, ble vel mottatt. Beckhaug hadde også med seg 14 elever som imponerte ved sin stil og ekspertise som servitører. Vi var stolte av dem!

Det vil føre for langt å ta frem detaljer fra et festlig program, men noe må nevnes. Øvind Gjertsens gnistrende gode festtale om formiddagen om Onsruds hensikt og misjon, og hva den betød for norsk adventungdom, gjorde sterkt inntrykk. Ettermiddagens møte som Pensjonistforeningens sekretær, Alfred C. Berger ledet, var konsentrert om Onsrud Misjonsskoles fargerike historie. Alf Lohne talte om

Til venstre: Noen av elevene i skolens første år, 1922-23. Under: Elever og lærere skoleåret 1933-34. Øverst til høyre: Tryggve Tellefsen, leirkommandant og sjef for Akershus Forsvarsdistrikt på talerstolen ved åpningsmøtet. I midten og nederst til høyre: Milo Bjerkelien og Esther Holm mottar blomster fra Jeanette Støtt.

skolens første år. Han presenterte bl.a. to elever som var i begynnerklassen for 70 år siden, Esther Holm og Milo Bjerkelien. Emma Selen Olaussen skulle også vært med her, men var dessverre forhindret. Et inntrykksfullt innslag i programmet var da den yngste eleven fra årets elevkull på Tyrifjord, Jeanette Støtt, overrakte disse 70-års jubilantene blomsterbuketter. Et fint symbol på brobygging mellom gammel og ny tid. Det hører med til bildet at både en av hennes oldefedre og en av hennes tippoldefedre var gårdbestyrere på Onsrud.

Talene av Irene E. Elisenberg og

Rolf H. Kvinge inneholdt interessante fakta, krydret med både humor og vidd. Mannskvartetten som besto av samme personer som sang for 10 år siden, fortjener spesiell omtale. De var: Jakob R. Arnesen, Arvid Dyresen, Alf Nyborg, Finn H. Opsahl og Erling Olsen. Slik gedigen sang var vanlig i «gamle dager.» Hvorfor hører vi ikke mer av den slags idag?

Pensjonistforeningens kasserer, Paul Frivold, oppfordret forsamlingen til å delta i stevnets utgifter, og en kollekt innbrakte kr. 22.000.- Beløpet uttrykte deltakernes begeistring for sammenkomsten, og dekket alle utgif-

Hun reiste langt, men angret ikke.

En deltaker i en fin gruppe som kom fra USA, skriver begeistret: «Tusen takk til Pensjonistforeningen som tok på seg dette store og vellykkede treffet! Det var glimrende tilrettelagt og inspirerte veldig. Stevnet fornyet håpet som betyr så mye for oss adventister, og som vi fikk et varig minne om i det skriftet vi fikk med oss hjem. Det tar jeg godt vare på, for det bar tittelen : «Vi sees igjen!» Petra Hofmann (Hagen).

ter. Adventistsamfunnet ble altså ikke anmodet om å gi noe tilskudd til trefet.

Sigrid de Lange leste to dikt av Rold Guleng, og Svein Nilsen hilste fra U.S.A. Møtelederen innbød forsamlingen til å sende spesielle hilsener til to av Onsruds tidligere bestyrere, Olaf Wiik og Leif Kr. Tobiassen. Andre hilsener gikk bl.a. til Margit Strøm Heppenstall, Olav og Kirsten La Bianca i U.S.A. og Svein B. Johansen med frue på Kypros. Samfunnets nvalgte unionsformann, Roger Robertsen, formann for Østnorsk Distrikt, Harald Wollan og tidligere bibellærer

Trygve Åsheim, tok også del i programmet. Stevnelederen, Johan Elienberg og hans medarbeidere kunne være glade for et vellykket stevne.

Mye mer kunne skrives om denne minnerike samlingen på vår gamle skole, men la oss heller se fram til den samling som betyr mest for oss adventister, og som blir den beste av alle. Det var også emnet for den spesielt trykte hilsen som alle fikk med seg til slutt. Den hadde tittelen: «Vi sees igjen!»

Alf Lohne

Verdenskjent nyhetsmagasin avslører hemmelige intriger mellom pave og president.

Følgende er korte utdrag fra en reportasje som strekker seg over 8 hele sider i «Time Magazine» for 24. februar 1992. Hele innholdet leder uvilkårlig tanken til profetier om det siste frafall, og interessante uttalelser fra «Profetiens Ånd». Først gjengir vi noen av uttalelsene i bladet:

«Bare president Ronald Reagan og pave Johannes Paul II var tilstede i Vatikanets bibliotek mandag 7. juni 1982.... I den samme del av den pavelege leilighet møttes Agostino Kardinal Casaroli og erkebiskop Achille Silvestrini med den amerikanske statssekretær Alexander Haig og dommer William Clark, Reagans Nasjonale Sikkerhetsrådgiver.» I det møtet ble Reagan og paven enige om en hemmelig kampanje som hadde til mål å fremskynde en oppløsning av den kommunistiske verdensmakt. Reagans første Nasjonale Sikkerhetsrådgiver erklærte: «Dette var en av de største hemmelige allianser som noensinne er inngått»...

«Til «Solidaritys» legale status var gjenopprettet i 1989, vokste den dramatisk som en undergrunnsbevegelse, støttet, forsynt og veiledet hovedsake-

lig av et nettverk etablert under tilsyn av Reagan og Johannes Paul II. Tonnevis av utstyr som telefaxmaskiner (de første i Polen), trykkeriutstyr, radiosendere, telefoner, kortbølgesendere, fotokopimaskiner, telex-utstyr, video-kameraer, computere,... ble smuglet inn i Polen gjennom kanaler opprettet av katolske prester og amerikanske agenter»..... «Penger for den forbudte arbeiderunionen kom fra CIA, hemmelige fond i Vatikanet og fra vestlige fagorganisasjoner...»

«Kort tid etter at polske sikkerhetsstyrker dro inn i gatene, ringte Reagan til paven og ba om hans råd...» «Vatikanets informasjon var absolutt bedre og hurtigere enn våre i alle henseender», sa Haig. «Selv om vi hadde noen egne kilder som fungerte utmerket, tok våre informasjoner altfor lang tid for å filtrere gjennom byråkratiet...»

«De amerikanske hovedpersoner var alle sammen hengivne romerske katolikker – CIA sjefen William Casey, Allen, Clark, Haig, Walters og William Wilson. De anså U.S.A. og Vatikanets forhold til hverandre som en hellig allianse: Her var pavens mo-

Det verdenskjente magasinet «Time» utpeker disse to, Ronald Reagan og Pave Johannes Paul II, til planleggerne bak de begivenheter som førte til kommunismens fall i Østeuropa.

ralske styrke og kirkens lære forenet med deres fanatiske antikommunisme og deres forståelse av amerikansk demokrati. Allikevel ville oppgaven vært umulig uten Reagans fulle støtte. Han hadde sterk tro på både fordelene ved, og den praktiske utnyttelse av Washingtons forbindelser med Vatikanet. Ett av de første mål Reagan satte seg, var å anerkjenne Vatikanet som egen stat og «å gjøre det til en av våre allierte...»

«Ikke bare hans representanter, men paven selv møtte med amerikanske embedsmenn for å verdsette det som skjedde i Polen, og for å forsikre seg om at virkningen av de amerikanske tiltakene var effektive. Han sendte budskaper om dette, både skriftlig og muntlig til Reagan. På nesten alle sine besøk i Europa og Midtøsten fløy Casey (forsvarssjefen) først til Rom, slik at han kunne møte pave Johannes Paul II og utveksle informasjonen....»

«Reagan-administrasjonen gikk med på å forandre sitt utenlands-hjelpeprogram for at det skulle stemme med kirkens syn på fødselskontroll...»
«Administrasjonen samrådte seg med Vatikanet på andre områder også...»

Så langt siterer vi «Time». Legg så merke til Bibelens profetier om makten i det siste frafall:

«All jorden undret seg og fulgte etter dyret. De tilba dragen fordi den hadde gitt dyret makt. Hvem er lik dyret og hvem kan stride mot det?... Og jeg så et annet dyr stige opp av jorden. Det hadde to horn, likesom et lam, men talte som en drage... Og det gjør slik at jorden og de som bor på den tilber det første dyr.» Ap..13,3-12.

Ellen G. White advarer tydelig om hva pavekirkens innblanding i nasjonenes makt kan føre til:

«Med alle sine forgreninger ut over verden utgjør den katolske kirke en umåtelig organisasjon som kontrolleres av pavestolen og skal tjene dens interesser. Millioner av medlemmer i hele verden blir opplært til å vise troskap mot paven. Uansett hvilken nasjonalitet eller styreform de har, skal de sette kirkens myndighet over alt annet. Selv om de avlegger troskapsed til staten, står løftet om lydighet mot kirken likevel ved lag og løser dem fra enhver plikt som er uforenlig med dens interesser.

Historien vitner om romerkirkens

Akkurat som han hadde gjort før

Av Torkel Torkelsen

«Så snart Daniel fikk vite at skrive var sendt ut, gikk han inn i sitt hus. I takkammeret hadde han åpne vinduer som vendte mot Jerusalem. Tre ganger om dagen falt han på kne for sin Gud med bønn og lovprisning, akkurat som han hadde gjort før.» (Dan.6,11.)

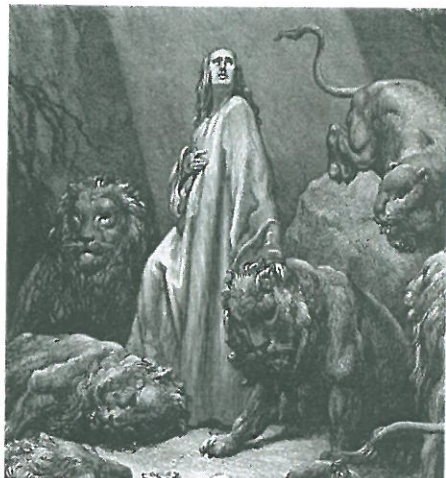
«Statsminister Daniel, får jeg lov å stille deg noen spørsmål? Var du redd da du ble lukket inne i en hule sammen med flere løver?»

«Nei, egentlig ikke. Kanskje litt spent, men ikke redd.»

«Hvorfor ikke?»

«Jeg hadde god samvittighet. Det sa jeg til kongen etterpå. For jeg er funnet uskyldig for ham (Gud), og mot deg, konge, har jeg heller ikke gjort noe galt.»

«Si meg, Daniel: Var det ikke «å gjøre noe galt» at du nektet å lyde kongens befaling? – La gå med at du ikke ville be til ham. Men du kunne vel ha opptrådt noe mere anonymt? Hvorfor knelte du? Gud kan da høre våre bønner uten at vi absolutt skal knele? Hvorfor hadde du vinduene åpne, slik at de som spionerte på deg kunne se deg knele? Og skulle du for enhver

pris knele, kunne du vel ha gjort det i den innerste kroken av lønnekammeret ditt? Vi kan jo be til Gud hvor vi enn er, og er ikke avhengig av vinduer, og til og med åpne vinduer ! Og enda et spørsmål: Du ba vel høyt? Lovprisning skjer vel høyt? – Var ikke det provoserende? Unnskyld at jeg går så «rett på sak», men var du ikke i egentlig forstand selv skyld i at du havnet hos løvene? Altså en selvlaget martyr? Kunne du ikke ha bedt «inne i deg», uten hørbare ord? En tanke-bønn? Og når befalingen bare skulle vare i 30 dager, kunne du vel ha jenket deg litt, vært mere fleksibel? Gud ville sikkert ha forstått deg, han som ser hva som bor i hjertene.»

«Jeg kan forstå dine spørsmål. For noen ville det nok ha vært en fristelse å prøve å komme lettere fra kongens befaling. Men, ærlig talt, det falt meg ikke inn å gå på akkord. Enhver forandring ville ha vært en fornektelse av min tro og mistillit til min Gud. Jeg

De hilser fra fjerne utland og fra hele Norge!

Søster Kezia Lind har flyttet til Canada, men hun holder kontakt med gamlelandet. Hun er blant annet en trofast leser av «AKTIV Pensjonstid» Hun skriver: I dag vil jeg sende en stor takk for bladet «AKTIV». Jeg koser meg med det, og leser det fra perm til perm. Etterpå leser jeg det igjen, for å være sikker på at jeg ikke har oversett noe. Siden låner jeg det ut til Ethel Jensen Isene fra Oslo. Hun bor ikke så langt herfra. Men hun må love å gi det tilbake».

Fra Bodø skriver Sofie Hansen: «Takk for det koselige bladet som jeg mottar uten å gjøre noe for å få det. Setter stor pris på å vite hvordan andre eldre har det. I Bodø er vi en liten menighet, og vi merker det når noen reiser bort. I sommer reiste vår kjære pastor Torgeir og Connie med to barn fra oss. Likeså vår alle tiders «ettåring» Tom Angelsen og en student med kone og to barn. Som om ikke det var nok, dro vår kjære Bjørg og Roald Guleng med fem barn på ferie. Men vi ble bedt om å holde kirken åpen ifall det kom besøkende. Det viste seg at en sabbat kom det 14 besøkende! En av dem, br. Berger, tok både leksen og talen. Spør om vi var glade!»

Steinar Keyn i Sogn og Fjordane har langt igjen til pensjonsalderen, men han sørger for at vi får adressen til medlemmer i hans distrikt som bør ha bladet. På egne vegne sier han: «Takk for et godt og informativt blad. Lykke til med fortsettelsen!»

Også i Danmark har vi noen interes-

serte lesere. Blant dem finner vi den dynamiske lederen for brevskolene som enda har et godt stykke igjen til pensjonsalderen, pastor Kaj Pedersen. Han skriver kort og godt: «Tusind tak for et fint Aktiv Pensjonstid . Inspirerende !»

Petter og Reidun Myrmo på Melbu sender sin støtte og sier kort og godt : «Vi gleder oss til «Aktiv» kommer. Det er så godt, at det er verd vår støtte.»

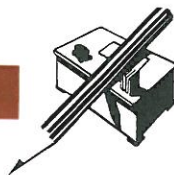
«Bladet er til mykje glede for meg» skriver Jenny Svendsen fra Mosjøen, og støtte får vi også fra Torgun Skoglund. Asbjørg Pettersen fra Napp i Lofoten skriver: «Det er så mye i bladet som går tilbake til den tid da budskapet kom til oss. Der er navn som minner om alle de gode talene vi hørte.»

Anne og Petter Løvold som bor like i nærheten av Geiranger og alle enestående naturherligheter på Vestlandet, sender en hjertelig hilsen og «takkar so mykje» for bladet som de får tilsendt. Tor Gunstein og Jorunn Reiersen i Mandal vil gjerne «følge med i alt som skjer i SDA-samfunnet», og takker for et «varierte og interessant blad» som de støtter.

Svanhild Johansen i Oslo hører med til glade kontakter som viser sin taknemlighet for bladet.

Det er oppmuntrende for oss som arbeider med stoffet og produksjonen å få så mange hyggelige hilsener og gode brev helt fra Sørlandet i sør, og til Finnmark i nord.

Fra fjerne utland har vi også fått interessante hilsener. Det oppmuntrer oss til å holde på !»

Aktive pensjonister vinner seks.

Vi nevnte i siste nr. at Paul Frivold og Per Bøhmer gjennomførte en serie offentlige møter i Hønefoss, og døpte de to første en fredagskveld. Nå har de to aktive pensjonistene fortsatt det personlige arbeidet, og har opptatt fire nye medlemmer til i menigheten. To til ble døpt, og to ble opptatt uten dåp. Brødrene er de første til å erkjenne at flere har hatt sin innflytelse på de nye medlemmer, men det gjør ikke resultatet mindre. Brødrene gleder seg over at ialt seks nye medlemmer har sluttet seg til menigheten. Vi gratulerer og gleder oss sammen med forkynnerne og dem som tok det lykkelige standpunkt. Og selvsagt ønsker vi Hønefoss menighet til lykke !

Aktuell bok

«Enhver som leser Daniels bok forstå det !» formaner Jesus. Matt. 24,15. Adrian Krogstad er en av dem som har benyttet mye tid på å oppfylle denne henstillingen fra Jesus. De resultater han har kommet til, har han samlet i en oversiktlig og interessant bok på 193 sider: «Profeten Daniel. Budskap for vår tid.»

Mange har allerede skaffet seg boken. Den fører oss gjennom den dramatiske kamp om verdensherredømmet gjennom tidene, og leder til oppfyllelsen av profetiene om historiens

klimaks : Jesus oppretter sitt fredsrike.

Nå gir forfatteren et ekstra rimelig tilbud . For kr. 120.- får du boken fritt tilsendt. Den fåes ved å skrive til pas-tor Adrian Krogstad, Bugårdsgaten 16, 3213 Sandefjord .

Avertering av sabbatsmøter.

I årsrapporten for Betel menighet i Oslo melder kassereren , Ruth Bjaanæs , at menigheten i 1991 brukte kr. 35,976.- til annonseutgifter. Annonse-ne gjelder hovedsakelig hva det koster å avertere sabbatsskolen og gudstje-nesten på sabbatene i storavisen Af-tenposten. – Str. Bjaanæs er pensjo-nist, men arbeidsinnsatsen som kasse-rer for landets største adventistmenig-het er omfattende og høyt verdsatt .

Bruk stokken til den blir gylden!

Norges Idrettsforbund kom opprinne-lig med ideen til «Den gyldne spaser-stokk», og Sparebankforeningen grep den. Slik virker ideen: Du får et delta-kerkort hos en sparebank som deltar i programmet. Etter at du har gått tyve turer (du velger selv lengden), får du en spaserstokk. Etter tyve turer til, får du et gyldent merke til å feste på stok-ken. Så får du et nytt kort, går tyve tu-rer til, og får et nytt gyldent merke til stokken. Slik fortsetter du, til hele stok-ken har blitt dekket av gyldne merker.

En sparebank i Fana begynte med å anskaffe 105 spaserstokker, men tiltaket ble så populært at i neste omgang kjøpte banken ett tusen av dem!

Ikke alle sparebanker deltar i programmet, men det går jo an å spørre i din bank!

Fra «Vi over 60».

Adventsangerne til Riga og Tallin og til Generalkonferensen i Nederland.

Adventsangerne under ledelse av den internasjonalt kjente dirigenten Sverre Valen, er innbudt til å synge ved konserter i Tallin i Estonia og Riga i Lettland. De har også planer om å delta ved Generalkonferensens møter i Nederland i 1995. Koret som består av sangere fra hele landet, øver en gang pr. måned.

Engelske og spanske klasser i Oslo sabbatsskole.

Foruten vanlige sabbatsskoleklasser som studerer dagens lekse sammen, har Betel menighet i Oslo både en engelsk og en spansk klasse. De består både av fastboende utlendinger og mange turister på snarbesøk i hovedstaden.

«AKTIV» siteres.

Vi legger merke til at flere menigheter bruker utdrag fra «Aktiv Pensjonstid» i sine ukentlige kunngjøringene. Det har vi ingen ting imot, men er glad når

kilden oppgis. Vi gleder oss over at nyheter og informasjon fra vårt blad vekker interesse.

Adventister samarbeider om ny bibeloversettelse.

For første gang på 251 år utgis en ny bibeloversettelse i Danmark. Den utkommer 8. november 1992. Seks av vår Korrespondanseskoles medarbeidere har gjennomlest Bibelselskapets oversettelse og har gitt flere hundre sider med bemerkninger til den foreslåtte tekst.

Kontakt, nr. 3, 1992

Er det noen som finner oss?

En adventist på ferie ville besøke en gudstjeneste på sabbaten i en by i nærheten av det sted han oppholdt seg. Da han ikke visste adressen, oppsøkte han turistinformasjonskontoret. Damen som betjente kontoret, visste ikke om det var noen Adventkirke i byen. Hun hadde aldri hørt om adventistene.

Mannen gikk deretter til politiet. Kanskje de visste hvor adventistene hadde sine møter? Men der visste de heller ingen ting. «Kanskje det er en ny sekt som nettopp er kommet til byen», mente de. Nei, jeg vet at det har vært en menighet her i byen i mange år, sa turisten, «men jeg vet bare ikke hvor den ligger.»

Men så tenkte han at det enkleste kanskje var å slå opp i telefonkatalogen. Han lette først etter ordet «Syvendedags-adventist», deretter på

«Veien» fyller 100 år.

I år er det 100 år siden boken som sannsynligvis er den mest utbredte bok i verden, kom ut for første gang. I alt er den utkommet i 144 språk. Det er bare Lenin som har fått noen av sine bøker oversatt til flere språk, 222 i alt. Men man kjenner ikke til noen enkelt bok som har fått en spredning som «Veien til Kristus». Boken er ikke lenger beskyttet av copyright, eller enerett til trykking, så ingen vet i hvor mange millioner eksemplarer boken er trykt i alt. Flere ganger har den vært produsert i en million om gangen, og flere forskjellige titler har vært brukt.

Falske rykter avlivet.

Ikke mindre enn fire ganger har det versert sterke rykter om at noen har forsøkt å ta livet av Generalkonferensens formann ved å blande giften arsenikk i maten hans. Men Folkenberg avliver ryktene og sier han lever i beste velgående uten å ha smakt noe galt i maten sin!

Sed som gir høst.

Alle de 15.000 misjonsarbeiderne i Den Sydamerikanske Divisjon er oppfordret til å spre minst 100 traktater hver uke. Organisasjonen skaffer litteraturen. Det er altså ikke tilfeldig at divisjonen har større sjelehøst enn de

fleste andre steder i verden. I 1991 ble det lagt 109.824 nye medlemmer til menigheten. Hovedkvarteret ligger i Brasil.

Litteratur spredt i USA.

Statistiske undersøkelser i Nordamerika viser at to av fem menighetsmedlemmer tar stadig del i å spre noe adventislitteratur. Bare en av åtte sprer mer enn ti traktater, blad eller bøker hver måned. Eldre menighetsmedlemmer er betydelig mer interessert i å spre ut litteratur enn yngre.

Planer som kanskje aldri virkeliggjøres.

Generalkonferensen legger ikke bare planer for et verdensmøte i 1995, men har allerede bestemt møtestedet for år 2000. Det er fastlagt til Toronto i Canada. Flere mener at det møtet aldri vil finne sted, fordi de håper og tror at Jesus kommer før den dato.

De mestrer 36 språk på ett kontor.

På adventistenes kontor ved verdenssenteret i USA arbeider representanter for 36 språk. Der finnes folk som snakker blant annet afrikanske språk, kinesisk, tysk, hindi, pidgin, russisk, svensk og telugu. Spansk kommer

mer og mer inn i bildet ettersom spansktalende adventister i verden forlengst har gått forbi engelsktalende i antall.

Nå er det 3000 adventister i Moskva.

Tallet på adventister i Moskva er steget fra 700 i juli 1990 til det nåværende 3000. Problemet nå er å finne eller bygge et gudshus som er stort nok. Medlemstallet i Russland har fordoblet seg i 1992.

Syv adventistleger blant de beste i Amerika.

Loma Linda Universitetets medisinske senter i California, som er adventistenes største helseinstitusjon, nyter stor anseelse. Nylig ble syv av legene der oppført i boken «De beste leger i Amerika». Bokens verdsetting bygger på en avstemning blant medisinske spesialister over hele Amerika. Den er utgitt av forlaget Woodward/White, som tidligere har utgitt boken «The best Lawyers in America» (De beste jurister i Amerika).

Stengt land åpner grensene.

Afghanistan, det største land i verden uten en eneste adventist, åpnes nå for budskapet. Landet, ødelagt av mange års krig, viser ny åpenhet. Den nåværende regjering gir adventistene anledning til å arbeide i landet med hjelpearbeid og utviklingshjelp. De foreløpige planer omfatter medisinsk

hjelp, landbruksutvikling, mat, klær og utdanning. Regjeringen innbyr samfunnet til å opprette et adventist-senter i hovedstaden Kabul.

«AKTIV Pensjonstid» på kassett!

NBI-studio, som i mange år har tilbudt blinde og svaksynte Sabbatsskoleleksene og annen adventistlitteratur på kassett, kommer nå med et nytt tilbud: Alle som er interessert, og har behov for det, kan få tilsendt «AKTIV» på kassett.

Send inn navn og adresse på den blinde eller svaksynte, som etter norsk lov har rett til gratis postforsendelse for blindemateriale, så vil også vårt pensjonistblad lest inn på kassett bli sendt til disse personer.

Send bestillingen til:
NBI-studio, Postboks 40
Årvoll, 0515 Oslo 5.

Du kan også ringe inn bestillingen på telefon:

(02) 65 55 30.

Pave og president... *Fra side 7*

kløktige og iherdige anstrengelser for å blande seg inn i nasjonenes styre og stell. Når den har vunnet fotfeste, fremmer den sine egne planer, selv om det er til skade for både folk og myndigheter.

Mot Historiens Klimaks s. 446.

Akkurat som han... *Fra side 8*

visste ikke om løvene ville ete meg, men det jeg visste, var at Gud kunne lukke løvenes gap. Det gjorde han da også. De lukket ikke engang på meg. Det så ut som de var redd meg. Nå var det nok ikke meg de var redd, men engelen som sto ved siden av meg. Jeg så ikke engelen, men jeg forsto jo at han var der, når jeg så løvenes oppførsel.»

Hvordan skal vi oppføre oss når det blir gitt lover som innskrenker vår religiøse frihet, endog med trussel om dødsstraff? (Åp. 13,15.) Hva gjør vi i dag når det koster oss litt «å gjøre akkurat som før»? Slik vil vi komme til å gjøre da.

Aktuell informasjon... *Fra side 11*

«Adventist», men fant ingen ting. Under rubrikken «Pastorer» eller «Prester» fant han heller ikke hva han lette etter.

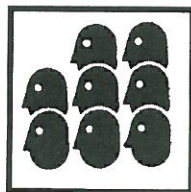
Til slutt gikk han til brannvesenet. De måtte da vite hvor i byen Adventkirken lå! Men også der søkte han forjeves. Klokken var blitt nesten tolv da han tilfeldigvis dumpet borti kir-

ken. Den lå midt i byen, selv om det ikke var i hovedgaten. Da han gikk inn i kirken, holdt pastoren på å avslutte sin preken. Den inneholdt en alvorlig advarsel om at når de forventede forfølgelser begynte, måtte søsken være tro mot sannheten.

Ved utgangen hilste turisten på predikanten, og sa til ham: «Bror! Når forfølgelsen kommer, behøver dere ikke være engstelige. Det er ingen som finner dere!»

Sogneprest avskriver evig helvete.

Det ga et støkk i menigheten i Vålerengen kirke i Oslo, da sogneprest Harald Bekken forkynte fra prekestolen: «Gud vil ikke kaste noen i helvete». Det førte til at han ble innkalt til biskop Andreas Aarflot. Oppklarende læresamtaler pågikk i halvannet år. Da fikk han skriftlig godkjenning for å kunne fortsette som sogneprest. Han aksepterte at det finnes en dobbel utgang på livet, men sier til Aftenposten, (morgennr. 4.aug.1992): «Jeg opplever den tradisjonelle, firkantede fortapelseslære som grotesk, og det var den gang viktig for meg å få sagt det. Det er alt for stor forsiktighet i Den norske kirke. Og med bakgrunn i alle de frodige prester vi har, er det nokså forunderlig. Jeg lurer på om det er karrieren som spøker i bakhodet på mange av mine kolleger.»

Fredelige pensjonister kjemper mot gammeldags tenkning.

«De besværlige pensjonistene», i virkeligheten fredelige og ordentlige mennesker, reiser seg nå i protest mot at politikerne tilsynelatende ikke har forstått hva de eldres krav dreier seg om.

Ja, hva dreier de seg egentlig om?

For det første om at de vil bli hørt. Det virker som om mange politikere har et særdeles gammeldags og urealistisk begrep om eldre som umyndige og pleiepasienter. Det er en underlig oppfatning av friske, våkne mennesker som bare ikke får lov til å arbeide lenger. Det er klart de gjør opprør mot en tenkning som er minst to generasjoner for gammel! Og at unge mennesker ikke er bedre orientert, kan man bare stusse over.

Kravet om medbestemmelse, særlig i egne saker, er helt legitimt, for ikke å si berettiget. Hvem skulle ellers ha noe å si i den forbindelse?

Naturligvis vil myndighetene alltid kunne endre beslutninger, men spørsmålet er om ikke politiske vedtak må betraktes på linje med lovgivningen, den kan som kjent ikke gis tilbakevirkende kraft. Man kan treffe en ny beslutning fra dags dato, men ikke endre vilkårene for mennesker som har innrettet sitt liv etter tidligere bestemmelser. Hvis da politikken skal være moralsk!

Finn Jor i Aftenposten, 1. mars 1992.

Sintere eldre kvinner.

Kirsten Thorsen ved Norsk Gerontologisk Institutt (gerontologisk = aldersforskning), sier følgende om fremtidens kvinner:

«I dag blir kvinnene gjennomsnittlig 6,5 år eldre enn mennene, men kommer dårligere ut enn dem på nær sagt alle områder: økonomi, bolig, pensjon og helse.

I fremtiden blir det så mange eldre kvinner, at de blir en viktig politisk pressgruppe. Morgendagens eldreomsorg må i større grad tilpasses de eldre kvinnene, og undersøkelser tyder på at disse kommer til å bli mer sinte og mindre redde for å si fra.»

«Vi over 60», 6-1992.

AKTIV PENSJONSTID

ORGAN FOR SDA-ARBEIDERES PENSJONISTFORENING. **REDAKTØR:** ALF LOHNE, OLAV KYRRESGT. 13, 0273 OSLO, TLF.: (02) 61 73 19. **LAYOUT OG PRODUKSJON:** ALFRED C. BERGER. SDA-ARBEIDERES PENSJONISTFORENING. **FORMANN:** PASTOR JOHAN ELISENBERG, NORDASSLØYFA 29 A, 1251 OSLO, TLF.: (02) 61 73 19. **SEKRETÆR:** PASTOR ALFRED C. BERGER, BERGERHØGDA, 1464 FAGERSTRAND, TLF.: (09) 93 91 80. **KASSERER:** PASTOR PAUL FRIVOLD, FIORDGLØTTVEIEN 15, 3506 RØYSE, TLF.: (067) 37 489

STØTTE TIL FORENINGENS ARBEID, ELLER GAVER TIL BLADET SENDES TIL KASSEREREN OVER POSTGIROKONTO NR. 0824 0760852 ELLER OVER BANKGIROKONTO 6142.05.36452

Du sa at du følte deg gammel

Av Ingrid Vibe Müller.

Den dag du ikke kan trykke
et engstelig barn mot ditt bryst,
være dets vern og lindring,
gjøre dets klage tyst –
den dag er du gammel.

Den dag du ikke kjemper
for det du føler er rett,
den dag du med vilje velger
det minste, fordi det er lett –
den dag er du gammel.

Den dag du ikke fornemmer
naturens gedigne sang
i hestehoven langs veien
og fjellbakkens viltre sprang,
den dag du kan lukke ute
en verden av nød og savn
og stirre inn i det øde
som rommer ditt eget navn –
den dag er du gammel.

Ingrid Vibe Müller har gitt ut seks diktsamlinger. Hun døde i 1987. Mange i Betel, Oslo, kjente henne, for hun vanket mye der når helsen tillot det. Før hun døde uttrykte hun ønsket om å slutte seg til menigheten. Hun opptrådte ofte både i radio og fjernsyn der hun leste egne dikt. (Sendt inn av Ruth Bjaanæs.)